

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudkyň JUDr. Moniky Javorové a JUDr. Miroslavy Honusové v právní věci žalobce **Ing. P.N.**, v řízení zastoupeného Mgr. Ing. Petrem Konečným, advokátem se sídlem Olomouc, Na Střelnici 39, proti žalovanému **Odvolacímu finančnímu ředitelství** se sídlem Brno, Masarykova 31, o žalobě proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Ostravě ze dne 13.7.2012 č.j. 5463/12-1500-801762, ve věci daně z převodu nemovitostí,

t a k t o :

I. Rozhodnutí Finančního ředitelství v Ostravě ze dne 13.7.2012 č.j. 5463/12-1500-801762 se **zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 8.808,- Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Ing. Petra Konečného, advokáta se sídlem Olomouc, Na Střelnici 39.

Odůvodnění:

Žalobce se žalobou podanou v zákonné lhůtě domáhá přezkoumání shora uvedeného rozhodnutí Finančního ředitelství v Ostravě, jímž bylo zamítnuto žalobcovo odvolání proti výzvě Finančního úřadu Ostrava I. ze dne 22.10.2004 č.j. 152339/04/388961/4314, kterou byl žalobce jako ručitel podle § 57 odst. 5 zák. č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZSDP“) vyzván k zaplacení nedoplatku na dani z převodu nemovitostí za dlužníka OSTRAVSKÁ INKASNÍ s.r.o. ve výši 463.750,- Kč.

Krajský soud již třikrát o věci rozhodoval, když naposledy rozsudkem ze dne 14.9.2011 č.j. 22 Af 28/2010-155 zrušil předcházející rozhodnutí Finančního ředitelství v Ostravě ze dne 4.7.2008 č.j. 5572/08-1500-802616.

Z obsahu správních spisů soud již tehdy zjistil, že s právními účinky k 18.9.2002 nabyt žalobce od převodce OSTRAVSKÁ INKASNÍ s.r.o. budovu bez č.p./č.ev. občanská vybavenost na pozemku parc. č. 2976/2 v k.ú. Moravská Ostrava spolu s garážemi a venkovními úpravami za cenu 2.600.000,- Kč. Dne 9.4.2003 podal převodce přiznání k dani z převodu nemovitostí, k němuž přiložil znalecký posudek Ing. F. V. na cenu uvedených nemovitostí ve výši 8.830.000,- Kč zpracovaný dle oceňovacích předpisů platných k 18.7.2002. S ohledem na nepřesnosti posudku byl převodce výzvou z 23.9.2003 (převodci doručeno 6.10.2003) správcem daně vyzván k doložení věcně správného znaleckého posudku, což převodce učinil 26.4.2004 předložením nového posudku Ing. F. V. na cenu 9.274.990,- Kč zpracovaného dle oceňovacích předpisů platných k 18.7.2002. Ing. F. V. ve svých posudcích uvažuje o opotřebení jednotlivých prvků stavby tak, že uvažuje o obvyklém opotřebení vzhledem ke stáří stavby a těchto prvků na straně jedné a vzhledem k obecné životnosti jednotlivých prvků na straně druhé, kdy zejm. takto hodnotí vnitřní obklady keramické (30/35), dveře (30/50), vytápění (30/35), elektroinstalaci (30/35), vnitřní vodovod (30/35), vnitřní kanalizaci (30/35), vnitřní plynovod (30/35), ohřev vody (25/35), vnitřní hygienická zařízení (35/40). Nato správce daně dne 29.4.2004 vydal platební výměr vůči převodci na daň z převodu nemovitostí, kde základ daně stanovil částkou 9.275.000,- Kč (vzhledem k zaokrouhlení na celé stokoruny nahoru) a daň částkou 463.750,- Kč. Tento platební výměr byl převodci doručen 14.5.2004 a nabyt právní moci dnem 15.6.2004. S ohledem na nezaplacení daně vyzval správce daně výzvou ze dne 8.9.2004 převodce k zaplacení nedoplatku v náhradní lhůtě (převodci doručeno 13.9.2004, právní moc 30.9.2004), avšak ani přes tuto výzvu nebyl převodcem nedoplatek zaplacen. Nato správce daně vyhotovil 7.10.2004 výkaz nedoplatků a 22.10.2004 vyzval k zaplacení tohoto nedoplatku žalobce jako ručitele. Výzva byla žalobci doručena 27.10.2004. Proti této výzvě podal žalobce 29.11.2004 odvolání, v němž argumentuje jako v žalobě, a které dne 19.5.2005 doplnil o znalecký posudek M. N. č. 1709/120/2004, o ocenění předmětných nemovitostí k 6.5.2003 na cenu 4.517.570,- Kč. Znalec N. akcentuje stav dlouhodobého nevyužívání nemovitostí, což se podepsalo na technickém stavu nemovitosti, přičemž u některých prvků vychází z jejich úplného opotřebení, zejm. takto hodnotí vnitřní obklady keramické (30/30), dveře (30/30), vytápění (30/30), elektroinstalaci (30/30), vnitřní vodovod (30/30), vnitřní kanalizaci (30/30), vnitřní plynovod (30/30), ohřev vody (30/30), vnitřní

hygienická zařízení (30/30). Ke znaleckému posudku bylo připojeno i vyjádření znalce Ing. J. D. (který tutéž nemovitost ohodnotil – byť v jiné době podle jiných oceňovacích předpisů – na částku přesahující 8 mil. Kč), kdy i znalec D. se připojuje k posudku znalce N. s ohledem na to, že budova nebyla delší dobu užívána. Žalobcovo odvolání bylo zamítnuto rozhodnutím Finančního ředitelství v Ostravě ze dne 11.9.2006 č.j. 9810/150/2005, v němž žalovaný zaujal názor, že žalobcem předložený posudek znalce N. nelze využít pro daňové řízení jako důkaz, když posudek není zpracován dle předpisů platných k 18.9.2002, ale dle předpisů platných až od 1.1.2003. Jiné výhrady proti uvedenému znaleckému posudku Finanční ředitelství v Ostravě v uvedeném rozhodnutí neuvedlo. Uvedené rozhodnutí bylo zrušeno rozsudkem zdejšího soudu ze dne 6.9.2007 č.j. 22 Ca 439/2006-27, když Finanční ředitelství v Ostravě bez jakékoli výzvy či upozornění zamítlo žalobcovo odvolání jen s poukazem na nesprávnost data, k němuž byl posudek znalce N. zpracován, čímž nevyhovělo požadavku součinnosti s daňovým subjektem a zejména požadavkům předvídatelnosti rozhodnutí, chránění práv daňového subjektu a co nejúplněji a nejsprávněji zjištěného skutkového stavu. Zatížilo tak řízení procesní vadou, která zcela evidentně mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé.

Nato Finanční ředitelství v Ostravě rozhodlo ve věci znovu rozhodnutím ze dne 4.7.2008. To bylo zrušeno shora uvedeným rozsudkem zdejšího soudu ze dne 14.9.2011. V soudním řízení byl vypracován nový znalecký posudek znalcem J. K. Ten opět akcentuje dlouhodobé neužívání stavby a její nedostatečné zabezpečení, kdy co do opotřebení počítá s minimální další životností některých prvků, zejm. vnitřní obklady keramické (30/31), dveře (30/31), vytápění (51/52), elektroinstalaci (30/31), vnitřní vodovod (30/31), vnitřní kanalizaci (30/31), vnitřní plynovod (30/31), ohřev vody (25/31), vnitřní hygienická zařízení (30/31). Znalec dospěl k výsledné ceně nemovitosti 5.644.540,- Kč, z toho cena stavby 5.355.454,- Kč. Bylo tak zjevné, že proti sobě stojí znalecké posudky, z nichž jedna skupina vychází toliko ze stáří stavby a opotřebenosti jejích prvků jen s ohledem na jejich stáří (zejm. Ing. V., když ze znaleckého posudku Ing. D. nelze na úvahu vedoucí k závěru o opotřebenosti stavby usuzovat – znalec Ing. D. jen kategoricky uvádí číslo 65,69%), druhá skupina zohledňuje informace o špatném technickém stavu stavby bez údržby, bez zabezpečení, s potřebou urychlené výměny některých prvků, zejm. vnitřních obkladů keramických, dveří, vytápění, elektroinstalace, vnitřního vodovodu, vnitřní kanalizace, vnitřního plynovodu, ohřevu vody, vnitřních hygienických zařízení.

Krajský soud proto při svém předcházejícím rozhodování zvažoval doplnění dokazování ke zjištění, zda k rozhodnému datu 18.9.2002 byl předmětný objekt toliko běžně opotřeben či zda vykazoval známky vyššího opotřebení vyžadujícího okamžitou výměnu uvedených prvků. Tato otázka v daňovém řízení vůbec řešena nebyla. Účastníci (tj. ani Finanční ředitelství v Ostravě) však žádné důkazy v tomto směru soudu nenabídlí.

Za této situace krajský soud dospěl k závěru, že tyto výsledky neumožňují soudu učinit závěr o tom, *v jakém konkrétním technickém stavu se objekt skutečně nacházel k 18.9.2002*, kdy v tomto východisku se shromážděné znalecké posudky rozcházejí a k tomuto skutkovému zjištění nebylo dosud správními orgány provedeno žádné dokazování.

Krajský soud považoval za potřebné vyjádřit se k námitce Finančního ředitelství v Ostravě vůči posudku znalce K. – k nesprávnosti užití průměrné výšky 1. PP, a proto k nesprávnému koeficientu K3 (totožná námitka byla uplatněna i vůči posudku znalce N.). Krajský soud uzavřel, že podle bodu 3.1.2 příl. č. 1 k vyhl. č. 297/1997 Sb., ve znění účinném k 18.9.2002, není rozhodná průměrná výška podlaží, ale výška převažující části podlaží. Ta i podle údajů obsažených ve znaleckém posudku J. K. činí u 1. PP 2,95m, nikoli 3,1m. Opravu tohoto údaje a následný přepočet závěrů znaleckého posudku lze však provést prostými matematickými úkony z učiva základní školy, k čemuž již není třeba odborných znalostí (§ 127 o.s.ř.). Tak učinil v případě posudku J. K. i soud, kdy po přepočtu dospěl k závěru o ceně stavby 5.398.633,- Kč¹⁾. Daňovým orgánům nic nebránilo učinit obdobný přepočet nevyžadující žádných odborných znalostí. Zdůraznil proto, že nesprávnost koeficientu K3 pro údaj o výšce 1. PP tak sama o sobě není důvodem pro vyloučení posudku znalce K., podobně ani pro vyloučení posudku znalce N.

Shrnutí – důvodem pro zrušení předcházejícího rozhodnutí Finančního ředitelství v Ostravě byla nedostatečná zjištění k otázce, *v jakém konkrétním technickém stavu se objekt skutečně nacházel k 18.9.2002*, přičemž bylo na daňových orgánech, aby doplnily v tomto směru dokazování.

Nato Finanční ředitelství v Ostravě provedlo výsledky všech uvedených znalců.

Znalec V. uvedl, že co do stavu nemovitosti vycházel z informací a údajů sdělených vlastníkem, vlastní prohlídky na místě, z projektové dokumentace „Dokumentace stávajícího stavu“ z 1/2001 a ze znaleckého posudku V. Š. z 9/2000. Hodnoty průměrné výšky podlaží, průměrné zastavěné plochy, koeficientu K₂ a K₃, jakož i kubaturu obestavěného prostoru zjistil výpočtem. Jednotlivé konstrukční prvky hodnotil při obhlídce nemovitosti a v kanceláři při zpracování posudku. Na místě chyběl konstrukční prvek – podlahy. Při stanovení stáří konstrukčních prvků vycházel z předcházejícího posudku znalce Š. U střechy, klempířských prvků, úprav vnitřních a vnějších povrchů, vnitřních keramických obkladů, atd. (kde vesměs hodnotil zastoupení jako 100%) vycházel především z vlastní obhlídky. Neví však, proč uváděl, že v r. 1992 proběhla rekonstrukce, avšak tuto nezohlednil v životnosti jednotlivých

¹⁾ str. 4 posudku Ing. K. – rozměry místností spodní stavby: 21,85*12,25*2,95, 27,55*8,63*3,35, 16,05*10,65*3,25, 6,7*4,9*3,25, 5*4,7*2,7, 4*5,4*2,7, 6,7*4,9*2,7, 5*4,7*2,7, 4*5,4*2,7, převažující plocha 267,6625 m² o výšce 2,95m;

str. 5 téhož posudku – 1. PP výška podlaží 2,95m, proto průměrná výška podlaží je 3,65m
 $\{[(835,55 * 2,95) + (1320,93 * 4,1) + (670,74 * 3,65)] / (835,55 + 1320,93 + 670,74)\}$

str. 7 téhož posudku: $K_3 = (2,1/3,65) + 0,3 = 0,875$

tamtéž – základní cena upravená koeficienty = 1.745,82 Kč $(1731,85/0,868 * 0,875)$

tamtéž – cena za celý obestavěný prostor 25.465.248,10 Kč $(25.261.577,75/1731,85 * 1745,82)$

tamtéž – cena po započtení opotřebení 5.398.633,- Kč $(5.355.454/1731,85 * 1745,82)$

konstrukčních prvků. Místní šetření trvalo 1 – 2 hod. Podle informací od vlastníka objekt nebyl užíván asi po dobu 2 let.

Znalec D. uvedl, že i on provedl místní šetření. Vycházel m.j. z projektové dokumentace z 1/2001, předchozí posudky k dispozici neměl. Na místě i měřil, a to asi ½ dne. Konstrukční prvky hodnotil na místě. Analytický výpočet opotřebení provedl, pouze ho nepřiložil k písemnému vyhotovení posudku. Připustil, že neužívání objektu a zanedbaná údržba by ho z dnešního pohledu vedla k neklasifikování některých konstrukcí ze standardu do podstandardu.

Znalec K. uvedl, že nemohl hodnotit objekt ke stanovenému datu osobní prohlídkou, když již proběhla celková rekonstrukce. Kolem objektu však jezdil dříve denně do práce a měl dispozici předcházející posudky dodané mu krajským soudem. Osobní prohlídku nicméně provedl, kdy prováděl měření, která se nijak zásadně nelišila od výsledků ostatních znalců. Vycházel z vlastní zkušenosti, kdy věděl, že objekt nebyl delší dobu používán a jakkoli byl zajištěn, nebyla prováděna zachovná údržba.

Poté Finanční ředitelství v Ostravě vyžádalo „*znalecký posudek – odborné hodnocení*“ Vysoké školy báňské (dále jen „VŠB“), kde krom vymezujičích definic je obsaženo toliko vyjádření k předloženým písemným znaleckým posudkům (výpovědi znalců neměla VŠB k dispozici). K jednotlivým posudkům VŠB uvedla:

- k posudku znalce V.: postup podle metodiky znalce odpovídal způsobům tak, jak jsou předepsány v zákoně a prováděcí vyhlášce;
- k posudku znalce D.: znalcův postup se v některých aspektech předepsaných zákonem a prováděcí vyhláškou lišil. V posudku zcela chybí výpočet opotřebení, i když je na něj odkazováno. Není tak zřejmé, jak znalec k výsledné hodnotě dospěl a tato není kontrolovatelná.
- k posudku znalce K.: znalcův postup se v některých aspektech předepsaných zákonem a prováděcí vyhláškou lišil. Znalec stanovoval nekontrolovatelným způsobem průměrnou výšku podlaží. Ve výpočtu analytického opotřebení neaplikoval předepsané životnosti konstrukcí, kdy u základů stanovil životnost 100 let, zatímco předpis uvažuje o 150 – 200 letech, u dveří a oken stanovil 30 let oproti předpisem uvažovaným 50 – 80 letům. 80-letá životnost schodů a zastřešení je na dolní hranici předpisem doporučeného rozpětí, když znalec neuvedl, v čem se konkrétní prvky vymykaly standardní životnosti a provedení (navíc sám uvádí, že provedení bylo standardní). Dále uvedl základy podstandardní pro chybějící izolaci, avšak např. Ing. V., který prohlížel nemovitost v r. 2003, neuvedl, že by izolace chyběla.

Jiné úvahy a závěry *znalecký posudek – odborné vyjádření* neobsahuje.

Dne 13.6.2012 znalec V. doručil Finančnímu ředitelství v Ostravě nalezenou fotodokumentaci z vlastní prohlídky nemovitosti, na základě čehož následně u výsledku 28.6.2012 korigoval závěr o 100% zastoupení prvku topení na 80% a dále uvedl, že u 15% oken mělo být opotřebení 80%. Takto provedl i opravu znaleckého posudku, kterou předložil.

Obsahem spisu je i vyjádření Ostravské aukční síně, která si však již na nic nepamatuje.

Na základě shora uvedeného rozhodlo Finanční ředitelství v Ostravě o věci napadeným rozhodnutím. V něm uvedlo, že pro výtky VŠB je nutno posudek znalce K. zcela vyloučit z úvah pro objektivní hodnocení. S ohledem na to, že ani posudek znalce N. není v souladu s právními předpisy, zbývá (opravený) posudek znalce Vlčka, ze kterého bylo při rozhodování vycházeno. Návrhy žalobce na doplnění dokazování zamítl, zejm. revizní znalecký posudek, neboť za ten lze považovat *znalecký posudek – odborné vyjádření VŠB*.

Nyní podanou žalobou žalobce namítá, že:

- 1) žalovaný sám konkrétně nerozebírá rozpory mezi jednotlivými posudky;
- 2) žalovaný zcela ignoruje vyjádření znalce .D., že z dnešního pohledu si dokáže představit vyšší míru opotřebení a deklasifikaci některých konstrukcí,
- 3) z odborného posouzení VŠB nevyplynulo, že by všechny posudky (krom V.) bylo třeba vyloučit;
- 4) VŠB nebyl vůbec předložen posudek N., navíc nebyly VŠB předloženy výpovědi znalců;
- 5) věrohodnost vlastního posudku přinejmenším snížil znalec V. sám provedenými opravami – je možné, že míra opotřebení byla vyšší i u jiných prvků na fotodokumentaci nezachycených (jak zdůrazňoval znalec K. a připouštěl i znalec D.);
- 6) závěr o zjištěné ceně dle V. opravy posudku tak nemá oporu v provedeném dokazování, Finanční ředitelství v Ostravě tedy neprovedlo správná a úplná skutková zjištění.

Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby. K jednotlivým žalobním bodům uvádí:

- 2) znalec hodnotil situaci z hlediska jiné – dnešní – právní úpravy. Sám přitom v r. 2003 svým posudkem de facto stvrdil závěry znalce V.;
- 4) znalec N. již zemřel, proto ho již nelze vyslechnout. Navíc tento vypracoval posudek dle jiných než rozhodných oceňovacích předpisů a na základě výpovědi znalce D. (N. posudek neviděl a na své stanovisko k němu si nevzpomíná ani, že by ho zpracovával) vyvstaly pochybnosti o N. použitých podkladech; žalovaný navíc dospěl k závěru, že N. posudek vycházel až ze stavu po rekonstrukci. Daňové řízení vede správce daně, nikoli účastník řízení; správce daně přitom musí zachovávat nevěřejnost řízení a povinnost mlčenlivosti, zejm. o osobních údajích znalců;
- 5) – 6) VŠB potvrdila správnost V. postupů. Skutečnost, že V. nezohlednil chybějící topná tělesa a rozbitá skla oken, a to jen v poměrně malém rozsahu, nemůže znevěrohodnit celý jeho posudek. Má-li žalobce za to, že tu mohlo být vyšší opotřebení i jiných věcí, jedná se o jeho pouhou spekulaci, bez racionálního základu či relevantního důkazu,

dále opakuje obsah napadeného rozhodnutí.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)] a dospěl k závěru, že žaloba je opět důvodná.

Krajský soud má za to, že Finanční ředitelství v Ostravě se řídilo pokyny z předcházejícího rozsudku zdejšího soudu ze dne 14.9.2011, pokud se výsledky znaleců a vyjádřením Ostravské aukční síně pokusilo odstranit rozpory co do stavu nemovitosti k 18.9.2002. Soud souhlasí i s jeho hodnocením, že toto dokazování nevedlo k výsledku a za situace, kdy jiné důkazy se nenabízejí ze spisu a nenavrhl je ani žalobce, nelze objektivní stav nemovitosti k 18.9.2002 již spolehlivě zjistit. Krajský soud proto aprobejuje další postup Finančního ředitelství v Ostravě, které se zaměřilo na rozpory ve vstupech jednotlivých posudků, zejm. co do opotřebení a životnosti jednotlivých konstrukcí. Finanční ředitelství v Ostravě si tak zřejmě vytklo za cíl odstranit tyto rozpory a dospět tak – po přehodnocení jednotlivých posudků – k minimalizaci existujících rozporů.

Jedná se o postup v zásadě správný, odpovídající zásadám dokazování a skutečnosti, že i znalecký posudek je jen důkazním prostředkem a jako takový i on podléhá hodnocení správcem daně. Vytčeného cíle však Finanční ředitelství v Ostravě nedosáhlo, ba naopak na něj následně i fakticky rezignovalo.

V obecné rovině nelze ničeho namítat zpracování revizního znaleckého posudku, o což se Finanční ředitelství v Ostravě také *znaleckým posudkem – odborným vyjádřením* pokusilo, ovšem tak, že se ukázalo, že se jednalo o pokus zcela nezpůsobilý přinést do věci jasno.

Za prvotní pochybení soud pokládá, že odborné vyjádření VŠB se zaměřuje především na otázky správnosti výpočtů a přiložení detailních výpočtových postupů ke znaleckým posudkům, přičemž – až na tři konkrétní případy v případě posudku K. – se vyhýbá otázce, zda bylo pohřbení jednotlivých konstrukčních prvků správně stanoveno. V tomto směru je z pohledu řádného hodnocení existentních posudků nerozhodné, podle kterého konkrétního oceňovacího předpisu byly vypracovány, ale jak nahlížely na stav nemovitosti k 18.9.2002. Je nutno – ve shodě s žalobcem – akcentovat, že VŠB byl zcela zamlčen posudek N. z r. 2003, kde již v r. 2003 znalec N. akcentoval stav dlouhodobého nevyužívání nemovitostí, což se podepsalo na technickém stavu nemovitosti, přičemž u některých prvků vycházel již tehdy z jejich úplného opotřebení. Tuto skutečnost Finanční ředitelství v Ostravě VŠB zcela zamlčelo a VŠB ji tak vůbec nemohla hodnotit. Pro úplnost krajský soud zdůrazňuje, že napadené rozhodnutí neuvádí přezkoumatelným způsobem, jaké pochybnosti mu vznikly o N. podkladech, jen tento závěr konstatuje bez jakéhokoli zdůvodnění. I proto je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné (byly-li snad tyto závěry odůvodněny v předcházejícím rozhodnutí Finančního ředitelství v Ostravě, to bylo zrušeno, pročez tu již není a nemůže být ani z jeho odůvodnění nadále vycházeno).

Byly-li tu dále výtky ke Kleinovu posudku co do životnosti dveří, oken, základů, schodů a zastřešení, pak VŠB se ani nepokusila o korekci K. posudku (Finanční ředitelství v Ostravě k tomu ostatně VŠB ani nevedlo) tak, že by životnost byla řádně

opravena a prostým matematickým výpočtem se znalostmi žáka I. stupně základní školy byla hodnota výsledného koeficientu K_4 přepočítána.

Opomenout nelze ani v řízení nově najevo vyšlý důkaz – V. fotografie. Jedná se o prvý v řízení najevo vyšlý důkaz, který dokumentuje stav nemovitostí v r. 2002 (tvrdí-li žalobce neúplnost fotografií, pro svá tvrzení nenabídl žádný důkaz). Přesto nebyly tyto fotografie předloženy ani ostatním žijícím znalcům (K., D.) k vyjádření vedoucímu k případné korekci jejich závěrů, a dokonce ani VŠB. Přitom právě z těchto fotografií je viditelné, na jaké poškození či opotřebení konstrukčních prvků bylo možno v r. 2002 usuzovat.

Rozpory ve *vstupních údajích* posudků N., D. a K. tak nebyly dosud odstraněny, jakkoli se to Finančnímu ředitelství v Ostravě přímo nabízelo. Odborné vyjádření VŠB v tomto směru ničeho nového nepřineslo, neboť VŠB se těmito otázkami vůbec nezabývala.

Za v dnešní době až neuvěřitelnou pak pokládá soud argumentaci Finančního ředitelství v Ostravě k otázce, proč nebyly VŠB poskytnuty protokoly o výsledcích znalců V., D. a K., vystavěnou jen na argumentaci, že řízení vede správce daně, nikoli účastník řízení. Toto strohé odmrštění žalobcovy námítky zcela popírá jakákoli práva daňového subjektu v řízení (§ 16 ZSDP, dnes § 86 zák. č. 280/2009 Sb., daňového řádu). Navíc tím, že VŠB neměla výpovědi znalců k dispozici, vycházela z neúplných informací o jimi podaných posudcích, neboť písemný znalecký posudek a výpověď znalce bylo a je nutno pokládat za jediný nedělitelný celek (§ 31 ZSDP, dnes § 95 daňového řádu), neboť jen ten v jeho souhrnu lze pokládat za úplné podání informací od znalce požadovaných.

K jedinému racionálnímu argumentu Finančního ředitelství v Ostravě, že správce daně je povinen chránit osobní údaje znalců a má povinnost mlčenlivosti, krajský soud konstatuje, že Finančnímu ředitelství v Ostravě nic nebránilo osobní údaje znalců obsažené v protokolech před jejich předložením VŠB anonymizovat.

Krajský soud opakuje, že znalecký posudek – a to i takový, který je podán znaleckým ústavem (zde VŠB) – je důkazním prostředkem jako každý jiný a jako takový má být řádně daňovými orgány hodnocen. Lze jen přisvědčit žalobci, že napadené rozhodnutí na tuto povinnost daňových orgánů zcela rezignovalo. Úvahy o hodnocení jednotlivých posudků z toho pohledu, o jakém stavu nemovitosti v r. 2002 uvažovaly, v konfrontaci s V. fotografiemi, totiž napadené rozhodnutí prakticky postrádá. Tomu odpovídá i slepé převzetí odborného vyjádření VŠB (které se relevantním otázkám v důsledku popsaného přístupu Finančního ředitelství v Ostravě nevěnovalo), navíc bez jakéhokoli pokusu o korekci zejm. K. posudku (tj. pokusu o odstranění nedostatků, které VŠB tomuto posudku vytkla).

Bez povšimnutí nelze ponechat ani opravu V. posudku tímto znalcem samotným. Provedená oprava vyvolává jisté pochybnosti o správnosti tohoto posudku, ovšem z ní samotné nelze usuzovat na to, že ani opravený posudek není správný. I tuto opravu posudku je nutno řádně vyhodnotit v souhrnu se všemi ostatními důkazy, aby bylo možno dospět k závěru, zda vychází ze skutečně zjištěného stavu nemovitostí k 18.9.2002 či nikoli. To však Finanční ředitelství v Ostravě neprovedlo, když tuto opravu jen bez jakéhokoli hodnocení převzalo.

Krajský soud uzavírá, že tu jsou – stejně jako při jeho předcházejícím rozhodování – rozpory v tom, z jakého stavu nemovitosti (zejm. zničení či opotřebení jednotlivých konstrukcí a prvků) k 18.9.2002 znalci vycházeli. Jakkoli se v řízení nově objevil důkaz způsobilý objektivizovat stav nemovitostí k uvedenému datu (V. fotografie), Finanční ředitelství v Ostravě rezignovalo na jejich hodnocení v konfrontaci s dosavadními závěry znalců, přestože tak mohl být konečně reálný skutkový stav zjištěn.

Krajský soud proto i nyní napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. a), b), c) s.ř.s. zrušil a věc podle § 78 odst. 4 s.ř.s. vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobce byl v řízení plně úspěšný, čímž mu proti žalovanému vzniklo právo na náhradu nákladů řízení. Žalobcovy náklady tvoří:

a) zaplacený soudní poplatek		3.000,- Kč
b) náklady advokátního zastoupení:		
α) odměna advokáta ve výši 2.100,- Kč bez DPH / úkon při poskytnutí těchto úkonů právní služby:	§ 7, § 9 odst. 3 písm. f) vyhl. č. 177/1996 Sb. ve znění do r. 2012	
1) příprava a převzetí věci		
2) sepsí žaloby		4.200,- Kč
β) paušální náhrada hotových výdajů advokáta ve výši 300,- Kč bez DPH / úkon při poskytnutí úkonů právní služby uvedených pod písm. α)	§ 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.	600,- Kč
γ) DPH 21% z částek uvedených pod písm. α) - β)	§ 57 odst. 2 s.ř.s.	1.008,- Kč
C e l k e m		8.008,- Kč

Soud proto uložil žalovanému zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení tuto částku, a to dle § 64 s.ř.s. ve spojení s § 149 odst. 1 o.s.ř. k rukám advokáta, který žalobce v řízení zastupoval. Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a o.s.ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159, § 160 odst. 1 o.s.ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Ostravě dne 24. dubna 2014

Mgr. Jiří Gottwald

předseda senátu